

Fuglsang (DKP):

Hvis jeg skulle høre til dem, som hr. Jens Foged tænkte på, da han talte om nogen, som eventuelt kunne forsøge at overgå hr. Grünbaum, kan jeg berolige med, at det kunne aldrig falde mig ind i denne henseende. Jeg er helt enig med hr. Grünbaum i hans vurdering og vil også drage samme konklusion, nemlig at vi betragter det foreliggende forslag som en forringelse af de regler, der gælder i øjeblikket, og at vi som følge deraf ikke vil kunne støtte dets gennemførelse.

Som finansministeren sagde, var hensigten med den særlige indkomstskat at inddrage en del af de meget store fortjenester, der forekommer ved ejendomshandler, men for mig at se kunne og burde en sådan beskatning også bruges til at mindske spekulationen med jord og fast ejendom. Det er jo et af landbrugsledernes gentagne krav, at fordi jorden er et produktionsmiddel, burde den fritages for skat. Vi mener, at der ville være langt mere fornuft i at respektere jorden som et produktionsmiddel og en arbejdsplads ved at befri den for spekulation, en spekulation, hvis formål bl. a. skulle være at unddrage sig skat. For os at se er der den sammenhæng mellem spekulation og skat, at jo mere skatten fjernes fra jorden, des mere trænger spekulationen ind.

Motiveringen for i forslaget bl. a. at hæve det varierende tillæg til anskaffelsessummen og hermed altså regulere den skattepligtige særlige indkomst nedad har været, at de hidtidige 6 pct. ikke gav dækning for de faktiske inflationsbetingede prisstigninger. Men netop spekulation i jord er jo en af inflationens hovedårsager, og at lette beskatningen af denne spekulation vil netop fremme den onde cirkel, som man ellers ser og taler om alle andre steder.

Forslaget vil, hvis det gennemføres, betyde ganske klækkelige skattelettelser bl. a. især til de største landbrugsejendomme. Som et vel nok grelt, men typisk eksempel har vi forsøgt at overføre tallene i de i bemærkningerne fremførte eksempler til godset Bregentved. Det var med sine 6.372 ha ved 14. alm. vurdering vurderet til 58 mill. kr. Hvis vi går ud fra, det er rigtigt — og det er det jo sikkert, når finansministeren siger det — at landbrugsejendomme fra 1965 til 1974 er steget til mere end det dob-

belte, vil værdien af dette gods i øjeblikket ligge på omkring 125 mill. kr. Af denne stigning vil den særlige indkomstskat efter de nugældende regler blive 23 mill. kr., men efter regeringens forslag kun godt 19 mill. kr., altså en besparelse på op mod 4 mill. kr., og hvis vi tager hele 8 år tidligere og sætter vurderingen, som den var dengang, viser det sig, at besparelsen for dette gods vil blive op imod 15 mill. kr., og det synes vi ikke kan være rigtigt.

Vi synes, at sådanne lettelser er dobbelt farlige netop nu, da man bl. a. i bladene kan læse om, at stærke udenlandske koncerner for alvor vil sætte ind i spekuleringen i dansk jord, efter at de i forvejen har udplyndret os for de råstoffer, der findes i jorden.

Her skal der andre foranstaltninger til, og jeg vil nøjes med at henvise til det forslag, mit parti har fremsat den 26. februar om, at alle reelle prisstigninger på jord og fast ejendom bør tinglyses som en offentlig prioritet og ikke, som det er tilfældet nu, skal kunne belånes eller frigøres ved handel. For sagen er jo, at et forslag som dette på ingen måde stavnsbinder kapitalen, men også, at hvis man giver helt frie hænder, vil det betyde, at kapitalen ophobes på enkelte hænder, og at de, der får rådighed over denne magt, lader kapitalen vandre og lave ravage nationaløkonomisk for befolkningen på sin vej uden hensyn til befolkningens interesser. Og det tror jeg kun ganske få kan have nogen som helst interesse i.

Poul Westergaard (DR):

Retsforbundet er tilhænger af, at de arbejdsfrie indkomster ved besiddelse af jord beskattes, eller at de forhindres ved afgiftspålæggelse. Det er vi bl. a. af den grund, som hr. Glistrup angav, nemlig at kapitalen skal kunne søge derhen, hvor den giver det bedste samfundsmæssige udbytte, men modsat hr. Glistrup mener vi ikke, at en oppustning af jordværdierne betyder noget som helst andet, end at nogle, nemlig jordejerne, bliver rigere, og at de andre, jordbrugerne, bliver tilsvarende fattigere — og det er jo de fleste af os — og at den produktive del af samfundet kommer til at mangle kapital, fordi pengene sættes i spekulation.

Vi har aldrig været tilhængere af den teknik, der anvendes under betegnelsen særlig